

אָמַר לִיָּהּ הַיָּאֵד. אָמַר לִיָּהּ, זֶה הַבָּא מִתּוֹךְ
 אֲהַבַת נְשִׁיקָה. הַיָּאֵד נְשִׁיקָה מֵאַהֲבָה אֵינּוּ
 אֶלָּא בִפֶּה, וּמִתְחַבְּרֵן רוּחַ בְּרוּחַ, וְכָל אֶחָד מֵהֶם
 כְּלוּל מִשְׁתֵּי רוּחוֹת, רוּחוֹ וְרוּחַ תְּחִירוֹ, נִמְצְאוּ
 שְׁנֵיהֶם בְּאַרְבַּע רוּחוֹת. וְכָל שָׁפֵן הַזֵּכֶר וְהַנְּקֵבָה
 בְּהִתְחַבְּרָם, שָׁם אַרְבַּע רוּחוֹת יַחַד. וְהֵפֵן הַבָּא מֵהֶם,
 זֶהוּ רוּחַ הַבָּא מֵאַרְבַּע רוּחוֹת. כִּמְהָ דְאֵתְ אָמַר,
 מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הָרוּחַ, וְזֶהוּ רוּחַ שְׁלָם.

רַבִּי בְּרַכְיָה אָמַר, יְתִיב הַיָּנֵא עַל פִּילֵי דְרוּמֵי
 רַבְתָּא, וְחַמֵּינָא חַד בַּר נָשׁ דִּהוּה אֲתֵי.
 נִפְקֵנָא לְגַבִּיָּהּ, אַעֲיִלְנָא לִיָּהּ בְּגוּ בֵּיתָאֵי. בְּדִיקֵנָא
 לִיָּהּ, בְּמַקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּתוֹסְפָתָא וּבַהֲגָדָה, וְלֹא
 אֲשַׁכְחָנָא בֵּיתָא. נְזִיפְנָא בֵּיתָא, וְלֹא אֲתִיב לִי מִיָּדֵי.
 אֲפִיל גְּרַמִּיָּה אַחֲזִירִי דְשָׂא, וְדַמְךָ. אַמֵּינָא, הוּא
 וְכִלְכָּא יִיכְלוֹן בְּחֻדָּא.

 לשון הקודש

רוּחוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר, מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי
 הָרוּחַ, וְזֶהוּ רוּחַ שְׁלָם.
 רַבִּי בְּרַכְיָה אָמַר, יוֹשֵׁב הֵיטֵי עַל שַׁעֲרֵי
 רוּמֵי רַבְתֵּי, וְרֵאִיתִי אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא.
 יֵצְאתִי אֵלָיו, הִכְנַסְתִּיהוּ לְתוֹךְ בֵּיתִי,
 בְּדַקְתִּי אוֹתוֹ בְּמַקְרָא, בְּמִשְׁנָה,
 בְּתוֹסְפָתָא וּבַהֲגָדָה, וְלֹא מְצָאתִי בוֹ.
 נִזְפַּתִּי בוֹ, וְלֹא הֵשִׁיב לִי דְבָר. הַפִּיל עֲצָמוֹ

אָמַר לוֹ, הַיָּאֵד? אָמַר לוֹ, זֶה הַבָּא מִתּוֹךְ
 אֲהַבַת נְשִׁיקָה. הַיָּאֵד נְשִׁיקָה מֵאַהֲבָה
 אֵינּוּ אֶלָּא בִפֶּה, וּמִתְחַבְּרֵן רוּחַ בְּרוּחַ,
 וְכָל אֶחָד מֵהֶם כְּלוּל מִשְׁתֵּי רוּחוֹת –
 רוּחוֹ וְרוּחַ תְּחִירוֹ. נִמְצְאוּ שְׁנֵיהֶם בְּאַרְבַּע
 רוּחוֹת. וְכָל שָׁפֵן הַזֵּכֶר וְהַנְּקֵבָה
 בְּהִתְחַבְּרָם, שָׁם אַרְבַּע רוּחוֹת יַחַד. וְהֵפֵן
 הַבָּא מֵהֶם זֶהוּ רוּחַ הַבָּא מֵאַרְבַּע

דְהָכִי אָמַר רַבִּי מְנַיִמִי סָבָא דְגוֹשׁ חֲלָבָא,
 מַהוּ (ישעיה נז יא) וְהַכְּלָבִים עֵינֵי נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ
 שְׂבַעָה וְהִמָּה רַעִים וְגו'. לֹא יָדְעוּ שְׂבַעָה, אֵלֹו עַמִּי
 הָאָרֶץ, שָׁהֶם עֵינֵי פָנִים כַּכָּלֵב, עֵינֵי נֶפֶשׁ כַּכָּלֵא. מֵאֵי
 טַעְמָא. מִפְּנֵי שְׁלֹא יָדְעוּ הַבֵּינִין. דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 לֹא אֲשַׁרֵּי קְדוּשָׁתִיהָ בְּגוֹוִיָהּוּ, וְעַל דָּא אֵינּוֹן עֵינֵי
 נֶפֶשׁ. וּבְגִין כֶּךָ הוּא וּכְלָבָא יִכְלוֹן כַּחֲדָא.
 כִּד אִיתְעַר, קָם וּקְרִיב לְגַבֵּי פְתוּרָא, מֵאִידֵי רִישׁוּי
 וְלֹא אָמַר מִיָּדֵי. חֲמִינָא וְאַסְתַּכְּלָנָא בְּעֵינֵינֵי,
 דְחִיִּיכּוֹן. אָמַר לִי, וְדֵאֵי מֵאֲזַרְחֵי דְמַרְדֵּי (דף טד)
 אֲתַרְחַקְתִּי, דְהוּא תַקְוֹן פְּתוּרָא עַד דְלֹא יִיתֵי
 אָדָם, וְעַד דְלֹא יִפְקוֹד לִי, וְיִבְדּוּק לִי. אֵי תוֹסִיף
 לְמַתְדָּ בְּאֲזַרְחָא דָּא, לֹא יִתְקַיְימוֹן לָךְ בְּגִין. מִיָּד
 אֲהַדְרֵי וְאָמַר, יִיחֹן לָךְ, וְיִתְקַיְימוֹן לָךְ.

 לשון הקודש

יחד.

פְּשֵׁתְהַעֲזוּרָה, קָם וּקְרִיב לְשַׁלְחֹן, הַנְּמִיד
 רֵאשׁוּ וְלֹא אָמַר דְּבַר. רֵאשׁוּ וְהַסְתַּכְּלָתִי
 בְּעֵינֵינֵי שְׂצוּחַקוֹת. אָמַר לִי: וְדֵאֵי מִדְּרָבִי
 רַבּוּנָה הַתְּרַחֲקֵת, שֶׁהוּא תַקְוֹן שְׁלַחֲן טָרָם
 יִבֵּא אָדָם, וְטָרָם שְׂצוּחָה אֹתוֹ וְיִבְדֵּק אֹתוֹ.
 אִם תוֹסִיף לְלַכֵּת בְּדַרְדַּר הַזֶּה, לֹא יִתְקַיְימוּ
 לָךְ בְּגִיבִים. מִיָּד חוֹר וְאָמַר: יִחִיו לָךְ,
 וְיִתְקַיְימוּ לָךְ.

אַחֲרֵי הַדְּלֵת, וְנִרְדָּם. אָמַרְתִּי, הוּא
 וְהַכְּלָב יֹאכְלוּ יַחַד.

שְׂבַעָה אָמַר רַבִּי מְנַיִמִי הַזְּקוֹן שֶׁל גּוֹשׁ
 חֲלָב, מַהוּ (ישעיה נז) וְהַכְּלָבִים עֵינֵי נֶפֶשׁ לֹא
 יָדְעוּ שְׂבַעָה וְהִמָּה רַעִים וְגו'. לֹא יָדְעוּ
 שְׂבַעָה – אֵלֹו עַמִּי הָאָרֶץ, שָׁהֶם עֵינֵי פָנִים
 כַּכָּלֵב, עֵינֵי נֶפֶשׁ כַּכָּלֵב. מַה הַטַּעַם? מִפְּנֵי
 (ס) שְׁלֹא יָדְעוּ הַבֵּינִין. שְׁאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְשַׁרְהָ קְדָשְׁתּוֹ בְּתוֹכָם, וְעַל זֶה הֵם
 עֵינֵי נֶפֶשׁ, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ הוּא וְהַכְּלָב יֹאכְלוּ

אֲמִינָא לִיה אַמַּאי אֶהְדַּרְת מְלָה וְאֶתְנַחֲמָתָּ.
 אָמַר לִי, אָסוּר לִיה לְבַר נָשׁ לְמִילִיט
 גְּרַמִּיָּה וְכָל שְׁבֹן אַחֲרָא, בְּגִין דְּקַלְלַת חָכָם אֶפִּילוּ
 עַל תְּנַאי יִתְקַיִּים. אֲמִינָא, הָכִי הוּא וְדַאי,
 דְּכָתִיב (בראשית לא לב) עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ
 לֹא יִחַה, וְאֶתְקַיִּים. וְאַנְתָּ בְּדִיקָנָא בְּךָ, וְלֹוּטָךְ
 לָא פְלוּם.

פְּתַח וְאָמַר, (שמות לב לב) וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא תִּשָּׂאתֶם
 וְאִם אֵין מְחַנֵּי נָא מִסְפָּרְךָ אֲשֶׁר פְּתַבְתָּ.
 קַלְלָא דָּא עַל תְּנַאי, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְחִיל
 לְחַוְבֵיחֹן בְּגִינֵיה דְּמִשָּׁה, וְאַף עַל פִּי כִּן אֶתְמַחֵי
 מִפְּרִשְׁתָּא מְעַלְיִיתָא בְּאוּרֵייתָא, בְּפִיקוּדָא דְּעוּבָדָא
 דְּמִשְׁכְּנָא, וְאִיהִי פְּרִשְׁת וְאַתָּה תְּצַוָּה. דְּחַוָּה לִיה
 לְמִיכְתָּב שְׁמִיָּה דְּמִשָּׁה בְּכָל מְלָה וּמְלָה, וּבְכָל
 פִּיקוּדָא וּפִיקוּדָא דְּתַמְנָן, וְאֶתְמַחֵי מִכָּל תְּחִיא

לשון הקודש

תִּשָּׂאתֶם וְאִם אֵין מְחַנֵּי נָא מִסְפָּרְךָ אֲשֶׁר
 פְּתַבְתָּ. קַלְלָהּ זֶה עַל תְּנַאי, וְהַקְדוּשׁ בְּרִיךְ
 הוּא מְחִיל לְחַטְאֵיהֶם בְּשִׁבִיל מִשָּׁה, וְאַף
 עַל פִּי כִּן נִמְחָה מִפְּרִשְׁתָּה מְעַלָּה בְּתוֹרָה,
 בְּמַצְוֵה שֶׁל מְעַשֶׂה הַמְשָׁכָן, וְהִיא פְּרִשְׁת
 וְאַתָּה תְּצַוָּה. שְׁחִיָּה לֹו לְכַתָּב שְׁמוֹ שֶׁל
 מִשָּׁה בְּכָל דְּבַר וְדְבַר, וּבְכָל מַצְוֵה וּמַצְוֵה
 שְׁשָׂם, וְנִמְחָה מִכָּל הַפְּרִשָּׁה הַחַיָּה, שְׁלֹא

אֲמַרְתִּי לֹו: לְמָה חֲזַרְתָּ בְּדָבָר
 וְהֶתְנַחֲמָתָּ? אָמַר לִי: אָסוּר לְאָדָם לְקַלְלַת
 עַצְמוֹ, כָּל שְׁבֹן אַחֵר, מִשׁוּם שְׁקַלְלַת חָכָם
 אֶפִּילוּ עַל תְּנַאי מִתְקַיִּמָת. אֲמַרְתִּי: כִּן הוּא
 וְדַאי, שְׁכַתוּב (בראשית לא) עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא
 אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחַה, וְהֶתְקַיִּים. וְאַנְי
 בְּדַקְתִּי בְּךָ, וְקַלְלוֹתֶיךָ אֵינָן פְּלוּם.
 פְּתַח וְאָמַר, (שמות לב) וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא

פְּרַשְׁתָּא, דְּלֹא אֲדַבֵּר תַּמּוֹן. הָיוּ קַלְלַת חָכָם אֲפִילוּ
עַל תַּנְאִי, אֲתַקְיָיִם.

כִּיּוֹן דְּאֲרֵינִישְׁנָא בֵּיהּ, קַמְנָא וְאוֹתִיבְנָא לִיהּ
בְּרִישָׁא דְּפִתּוּרָא. אֲמִינָא, וְהָא לְבַתָּר וְאַתָּה
תַּצְוֶה אֲמַר מִשָּׁה הָאִי מְלָה. אֲמַר לִי, אִין מוֹקְדָם
וּמְאַחַר בַּתּוּרָה.

שְׂאִילָנָא לִיהּ בְּמַקְרָא בְּמִשְׁנָה וּבְתוֹסְפָתָא
וּבְהַנְדָּה, וְהוּהּ בְּקִי בְּכוּלָּא. אֲמִינָא
אֲמַאי בְּקַדְמִיתָא לָא אֲתִיבַת לִי, כִּד בְּדִיקְנָא בְּדִי.
אֲמַר, שִׁינְתָּא אֲנִים לִי. תִּרְיִן יוֹמִין תּוֹזוּ דְּלֹא
דְּמִיבְנָא. וְהַשְׁתָּא דְּשִׁינְתָּא אַתָּא לְעֵינֵי, לָא
אֲתִיבְנָא לְךָ.

לְבַתָּר דְּאָכַל וְשָׁתָה, פָּתַח וְאֲמַר, שִׁיר הַשִּׁירִים.
שׁ רַבְרָבָא, וְהִיא תַּנְיִנָּא מְסוּפָּא דְּאַתּוּנִי
דְּאַלְפָּא בִּיתָא. ב דְּבִרְאשִׁית רַבְרָבָא, וְהִיא תַּנְיִנָּא
מִשִּׁירוּתָא דְּאַלְפָּא בִּיתָא, מַאי טַעְמָא.

לשון הקודש

ובתוספתא ובהנדה, והיה בקי בכל.
אמרתי: למה בראשונה לא השבת לי,
כשפדקתי אותך? אמר: השנה אנסה
אותי. היו יומים שלא ישנתי. וכעת
שהשנה באה לעיני, לא השבתי לך.
אחר שאכל ושתי, פתח ואמר, שיר
השירים. ש' גדולה, והיא השנה מסוף

נזכר שם. הוה אומר, קללת חכם אפלו
על תנאי מתקומת.

כיון שהרנשתי בו, קמתי והושבתיהו
בראש השלחן. אמרתי: והרי לאחר
ואתה תצוה אמר משה את הדבר הנה.
אמר לי: אין מקדם ומאחר בתורה.

שאילתי אותו במקרא, במשנה

בְּגִין דְּשִׁין רָזָא דְרְתִיבָא עֵילָאָה, וְעַל דָּא אִיהִי
 בְּתֵלַת סַמְכִין, דִּהָא אַבְתָּן אֵינוּן רְתִיבָא. וְכָל
 שִׁיר הַשִּׁירִים רָזָא דְרְתִיבָא עֵילָאָה אִיהִי, וּבְגִין כֶּךָ
 שִׁירוּתָא דִּילִיה בְּשִׁין. ב, אִיהִי פִיתָא דְעֵלְמָא,
 דְּעוּבְדָא דְעֵלְמָא אִיהִי.

וְעַל דָּא אַתְוּן דְקִימִין בְּשִׁירוּתָא דְסַפְרִין אַרְבַּע
 אֵינוּן. דִּהָא כְּגוּוּנָא דְאִיתְעַבִּידוּ, וְכִתְהוּא רָזָא
 דִּילְהוּן, הָכִי אַתְוּן רְשִׁימִין פְּרִישָׁא. וְאֵינוּן אַתְוּן
 רַבְרָבִין, דְסַלְקִין עַל כָּל שְׂאָר אַתְוּן. וְהַהוּא אֶת רָזָא
 וְסַתְרָא דְכָל סַפְרָא.

וְאַלִּין אֵינוּן: א דְדַבְרֵי הַיָּמִים. ב דְבְרָאשִׁית. מ
 דְּמִשְׁלִי. ש דְּשִׁיר הַשִּׁירִים. אֵלִין אַרְבַּע
 אַתְוּן פְּרִישׁ סַפְרִין, אֵינוּן אַתְוּן רַבְרָבִין. וּמֵאַן דִּידַע

לשון הקודש

הספרים, ארבע הן. שהרי כמו שנעשו,
 ובאותו הסוד שלחם, כך האותיות
 רשומות פראש. ואותן האותיות
 הגדולות שעולות על כל שאר האותיות.
 ואותה האות הסוד והסתר של כל
 הספר.

ואלו הם: א של דברי הימים, ב של
 פראשית. מ של משלי. ש של שיר
 השירים. אלו ארבע האותיות שפראש
 הספרים, הן אותיות גדולות. ומי שמכיר

האותיות של האלפא ביתא. ב של
 פראשית גדולה, והיא השנה מראשית
 האלפא ביתא. מה הטעם?

משום ששׁין סוד המרכבה העליונה,
 ועל כן היא בשלשה עמודים, שהרי
 האבות הם מרכבה, וכל שיר השירים
 סוד המרכבה העליונה הוא, ומשום כך
 ראשיתו בשׁין. ב' היא בית העולם,
 שהיא מעשה העולם.

ועל זה האותיות הקימות פראשית של

בְּהוֹ, יוֹדַע רָזָא דְכָל סִפְרָא. וְהוּא אֶת אוֹלִיף רָזָא
דְּכָל סִפְרָא.

א תִּיקוּנָא דִּילִיה, דִּיוֹקְנָא וְסִתְרָא דְאָדָם בְּתֵרִין
גְּוֹנִין. רִישָׁא דְלַעֲלָא, אִיהוּ נְקוּדָה קְדָמָא
דְּשִׁלְטָא עַל כּוֹלָא, בְּגִלְיָפוֹ, דְּאִתְעֵטֵר לְאִתְפְּשָׁטָא
תְּחוֹתֵיה. וְא"ו דְּאִיהוּ רָזָא וְדִיוֹקְנָא דְאָדָם. הוּא,
וְבֵת זִוְגִיָּה דְל"ת דְּלִתְתָּא, דְּאִתְאַחַדְתּוּ מִסְטְרוֹי. וְדָא
אִיהוּ שְׁלִימוֹ דְאָדָם.

בְּגִוּוֹנָא אַחְרָא, בְּאִמְצָעֵיתָא דִּיוֹקְנָא דְאָדָם,
וְאִתְאַחֲדָא בֵּיה מִתְרִין סִטְרִין, בְּגִוּוֹנָא
דְּדְרוּעִין, מִסְטְרָא דָּא וּמִסְטְרָא דָּא. וְדָא א, דִּיוֹקְנָא
וְרָזָא דִּילִיה, אָדָם אִיהוּ. וְעַל דָּא רְשִׁימָא אֶל"ף,
בְּרִישׁ סִפְרָא דְדְבָרֵי הַיָּמִים, דְּהָא לָּא אֶתָּא תְּהוּא
סִפְרָא אֶלָּא לְאִשְׁלָמָא אָדָם בְּסִתְרֵי וְדְרָגוֹי, בְּאִינוּן
תּוֹלְדִין דִּילִיה, לְמַהוּי כּוֹלָא חַד אָדָם שְׁלִים.

לשון הקודש

שְׁלִמְטָה, שְׁנֵאנְחוּת מַצְדוֹ. וְזוּהִי הַשְּׁלֵמוֹת
שֶׁל אָדָם.

בְּגִוּוֹן אַחַר, בְּאִמְצַע הַדְּיוֹקָן שֶׁל אָדָם.
וְנִאֲחֻזָּה בּוֹ מִשְׁנֵי צְדָדִים, כְּמוֹ שֶׁהִזְרוּעוֹת
מַצֵּד זֶה וּמַצֵּד זֶה. וְזוֹ א, הַדְּיוֹקָן וְהַסּוּד
שֶׁלוֹ, אָדָם הוּא. וְעַל כֵּן רְשִׁימָה אֶל"ף
בְּרִישׁ הַסֵּפֶר שֶׁל דְּבָרֵי הַיָּמִים, שֶׁהֵרִי לָא
כָּא אוֹתוֹ סֵפֶר אֶלָּא לְהַשְׁלִים אָדָם

אוֹתוֹ, יוֹדַע אֶת הַסּוּד שֶׁל כָּל הַסֵּפֶר,
וְהָאוֹת הַהִיא מְלַמֶּדֶת אֶת הַסּוּד שֶׁל כָּל
הַסֵּפֶר.

א הַתְּקוּן שֶׁלוֹ, הַדְּיוֹקָן וְהַסֵּפֶר שֶׁל אָדָם
בְּשְׁנֵי גְּוִנִים. הַרְאֵשׁ שְׁלִמְעָלָה הוּא נְקוּדָה
רִאשׁוֹנָה שְׁשׁוֹלְטֵת עַל הַכּוֹל, בְּחֻקִּיקָה
שֶׁהִתְעַטְרָה לְהַתְּפַשֵּׁט תְּחֻתָּיו. וְא"ו שֶׁהוּא
הַסּוּד וְדִיוֹקָן שֶׁל אָדָם, הוּא וְבֵת זִוְגֵי דְלִת

ב אִיהִי בֵיתָא דְכָל עֲלָמָא, מְסַחֲרָא לְתַלְתַּת סְטָרִין,
 עֵילָא וְתַתָּא וְכָל עֹזְבָדִין כְּלִילָן בְּגִזְוֵהָ, סַחֲרָא
 תַּלְתַּת סְטָרִין דְכָל עֲלָמָא, וְאַשְׁתָּאֵר סְטָרָא דְצִפּוֹן
 דְלֹא אֶתְבְּנִי, דְאִיהוּ מְדוּרָא בִישָׂא, דְתַמָּן שְׂרַת
 רָעָה דְכָל עֲלָמָא. כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (ירמיה א יד) מְצַפּוֹן
 תַּפְתַּח הָרְעָה.

וְעַל דָּא, ב' אִיהִי בֵיתָא וּבְנֵינָא דְכָל עֲלָמָא, אִיהִי
 כְּרִישׁ אֹרִייתָא, רַבְרָבָא רִשִׁימָא, לְאַחֲזָאָה
 עַל כָּל סַפְרָא.

וּסְפָרָא דָּא כְּעֹזְבָדָא דְכְּרִיאֲשִׁית, אֶתְעַכִּיד, כְּרֹזָא
 דְשִׁמָּא דְאַרְבַּעִין וְתָרִין, כְּלִיל כְּעֹזְבָדָא
 דְכְּרִיאֲשִׁית. וְעַל דָּא רֹזָא דְסַפְרָא כְּרִישָׂא ב. סִיּוּמָא
 דְסַפְרָא ס. כְּרֹזָא דְאַרְבַּעִין וְתָרִין אֶתְוֹן אֶסְתַּלַּק.

לשון הקודש

וְעַל זֶה ב', הִיא הַבַּיִת וְהַבְּנִין שֶׁל כָּל
 הָעוֹלָם, הִיא כְּרִיאֵשׁ הַתּוֹרָה רִשִׁים גְּדוֹל,
 לְהִרְאוֹת עַל כָּל הַסֵּפֶר.
 וְהַסֵּפֶר הַזֶּה כְּמוֹ מַעֲשֵׂה כְּרִיאֲשִׁית נַעֲשֶׂה,
 בַּסּוּד שֶׁל הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם,
 כְּלוּל בְּמַעֲשֵׂה כְּרִיאֲשִׁית. וְעַל זֶה סוּד
 הַסֵּפֶר כְּרִיאֵשׁ ב. סִיּוּם הַסֵּפֶר ס. בַּסּוּד שֶׁל
 אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַתְּעֵלָה.

בְּסִתְרֵינוּ וְדַרְגָּתוֹ, בְּאוֹתָם תּוֹלְדוֹתָיו,
 לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶדָם שְׁלָם אַחֵר.

ב הִיא הַבַּיִת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, מְקִיפָה
 לְשַׁלְשָׁה צְדָדִים, מַעֲלָה וּמַטָּה, וְכָל
 הַמַּעֲשִׂים כְּלוּלִים בְּתוֹכָהּ, סוּבְכַת שְׁלִשָּׁה
 צְדָדִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, וְנִשְׁאָר צֶדֶד שֶׁל
 צִפּוֹן שְׁלֹא נִבְנָה, שֶׁהוּא הַמְדוּר הָרַע,
 שֶׁשֵּׁם שׁוּרָה הָרַע שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, כְּמוֹ
 שְׁנָאֵמַר (ירמיה א) מְצַפּוֹן תַּפְתַּח הָרְעָה.

מ' פְּתִיחָא, רָזָא דְנוֹקְבָא שְׁלִימָתָא, אִשְׁתַּ חִיל
 מִתְעַטְרָא בְּעֵטְרָהָא. וְעַל דָּא, כָּל סַפְרָא
 דְּמִשְׁלִי, לָאוּ אִיהִי אֵלָא תּוֹשְׁבַחְתָּא דְּהֵאִי אִשְׁתַּ
 חִיל, וְלִמִּיתַב דְּעֵתָא דְּבִנֵי נָשָׂא, לְאַסְתְּמָרָא מֵאִשְׁתַּ
 רָעָה. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (משלי ז ה) לְשִׁמְרֵךְ מֵאִשְׁתַּ
 רָעָה, וְלֹאֲתִקְרַבָּא לְהֵאִי אִשְׁתַּ חִיל, בְּפוֹלְחָנָא
 עֵילָאָה. וְעַל דָּא מִ רְבֵרְבָּא בְּרִישׁ סַפְרָא, עַל הַהוּא
 רָזָא אֲזֵלָא.

ש, דָּא אִיהִי מִתְיַחְדָּא בְּרָזָא דְרְתִיכָא עֵילָאָה.
 דְּאַבְהֵן אֵינוּן רְתִיכָא עֵילָאָה. וְאַבְרָהִם וְיִצְחָק
 אַחִידֵן דָּא בְּדָא, וּכְלִילֵן דָּא בְּדָא. וְיַעֲקֹב עָאֵל
 בְּאַמְצַעִיתָא, וְאַסְפִּים לְתֵרִין סְטָרִין. וְעַל דָּא
 מִתְיַחְדָּאן כּוּלְהוּ, בְּרָזָא דְעֵלְמָא עֵילָאָה.

וּבְגִין כֵּךְ, תּוֹשְׁבַחְתָּא דָּא, בְּרָזָא דְרְתִיכָא עֵילָאָה
 אִיהִי, דְּאֲתִיחְדָּא בְּמִלְכָּא דְשִׁלְמָא כּוּלָּא

לשון הקודש

הסוד.

ש, זו מתיחדת בסוד המרפכה העליונה.
 שהאבות הם מרפכה עליונה. ואברהם
 ויצחק אחוהים זה בזה וכלולים זה בזה.
 ויעקב נכנס באמצע, ומסכים עם שני
 האדרים. ועל זה מתיחדים כלם, בסוד
 העולם העליון.

משום כך התשבחת הזו היא בסוד

מ' פתוחה, סוד הנקבה השלמה, אשת
 חיל מתעטרת בעטרותיה. ועל זה כל
 ספר משלי אינו אלא תשבחת של אשת
 חיל הזאת, ולהשיב דעת בני האדם
 להשמר מאשה רעה, כמו שנאמר,
 לשמרך מאשה רעה, ולהתקרב לאשת
 חיל הזו בעבודה עליונה. ועל זה מ'
 גדולה בראש הספר, הולכת על אותו

דִּילִיָּה, וּבְגִין כָּךְ אֵיִהי רַבְרָבָא. וּבְגִין כָּךְ אֶת־יַחַדְתָּ
בְּרִישׁ סַפְרָא, לְאַחְזָאָה, דְּכָל סַפְרָא עַל רָזָא דָּא
אֲזֵלָא וְאֶת־תַּקְּנוּ. וְעַל דָּא, אַתְּ דָּא אֶת־חֲזִיאתָ שְׁבַחָא
דְּכָל סַפְרָא. בְּהֵיִא שְׁעָתָא קַמְנָא וְנָשִׁיקְנָא לִיָּה,
וְתַבְעָנָא מְנִיָּה דִּימְחֹל לִי, וּמְחַל לִי.

פְּתַח וְאָמַר, (קהלת ה ה) **אַל תתן את פיך לחטיא**
את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי
שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל
את מעשה ידיך. כמה אית ליה לבר נש
לאסתמרא בהאי עלמא. האי קרא אתיבון
לחברינא, דהכי אצטריך למיכתב, אל תתן את
פיך לחטיא את נפשך, כמה דאת אמר, (ויקרא ד
נפש כי תחטא, ולא אשכחן קרא דכתיב ובשר
כי יחטא, ויאות הוא.

לשון הקודש

לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני
המלאך כי שגגה היא למה יקצף
האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך.
כמה יש לאדם להשמר בעולם הזה.
הפסוק הזה השיבו לחברים שכתב צריך
לכתוב: אל תתן את פיך לחטיא את
נפשך, כמו שנאמר (ויקרא יד) נפש כי
תחטא, ולא מצאנו פסוק שכתוב בשר
כי יחטא, ויפה הוא.

המרובה העליונה, שמתיוחדת במלך
שהשלום כלו שלו, ומשום כך היא
גדולה. ומשום כך מתיוחדת בראש
הספר, להראות שכל הספר הולך על
הסוד הזה ומתתקן. ועל זה האות הוּו
נראית השבח של כל הספר. באותה
שעה קמתי ונשקתי אותו, ובקשתי ממנו
שימחל לי, ומחל לי.

פְּתַח וְאָמַר, (קהלת ה ה) **אַל תתן את פיך**

אֵלֶּא הָכִי מִסְקָנָא, דְּאָסוּר לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְמִשְׁתָּעִי
 מְלִי דְזִנּוּתָא אֶפִּילוּ בְּאוֹתֵתִיהָ, בְּגִין
 דְּיִתְקַשֵּׂי, וַיִּתִּי לְהִרְהוּרִין בִּישִׁין אֶחְרָגִין, וַיְהִי דֶשׁ
 בְּאִידְרִיהָ, וַיִּזְרַע חֲטִין אֶחְרָגִין.

הָדָא הוּא דְכְּתִיב, אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחֲטִיא אֶת
 בְּשָׂרְךָ. דָּא בְּשַׁר קֶדְשׁ דְּכְּתִיב וְהִתְהַבְּרִיתִי
 בְּבִשְׂרָכֶם. וְאֵל תֵּאמַר לְפָנֵי הַמַּלְאָךְ, הַהוּלֵךְ לִימִינֵי
 שְׁל אָדָם, אֵל תֵּאמַר דְּבָרִים שְׂאִינְן בְּהוּגֵן, אֵלֶּא
 כָּל דְּבָרִיךְ בְּנַחַת וּבְמִשְׁקַל. מַאי טַעְמָא. מִפְּנֵי כִי
 שְׂגָגָה הִיא. וְחַיִּיב עַל זֶה קָרְבַּן שְׂגָגָה.

וְעוֹד. שְׁעַל זֶה, לָמָּה יִקְצַף הָאֱלֹהִים עַל קוּלְךָ.
 מִפְּנֵי שְׁחֻקוֹל יוּלִיךְ אוֹתוֹ עוֹף הַשָּׁמַיִם,
 וּמַעְמִיד אוֹתוֹ לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

(דף עה ע"א)

לשון הקודש

אֵלֶּא כְּדָּ הַסְקָנֹו, שְׂאָסוּר לְאָדָם לְדַבֵּר
 דְּבָרֵי זְנוּת אֶפִּילוּ עִם אִשְׁתּוֹ, כְּדִי
 שְׂיִתְקַשֵּׂה, וַיָּבֵא לְהִרְהוּרִים רְעִים אֶחְרִים,
 וַיְהִיָּה דֶשׁ בְּחִדְרוֹ, וַיִּזְרַע חֲטִיִּים אֶחְרִים.

זֶהוּ שְׂכַתוֹב, אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחֲטִיא
 אֶת בְּשָׂרְךָ. זֶהוּ בְּשַׁר קֶדְשׁ, שְׂכַתוֹב
 (בראשית ז') וְהִתְהַבְּרִיתִי בְּבִשְׂרָכֶם. וְאֵל
 תֵּאמַר לְפָנֵי הַמַּלְאָךְ, הַהוּלֵךְ לִימִינֵי שְׁל
 קָרְבַּן שְׂגָגָה.

וְעוֹד, שְׁעַל זֶה, לָמָּה יִקְצַף הָאֱלֹהִים עַל
 קוּלְךָ. מִפְּנֵי שְׁחֻקוֹל יוּלִיךְ אוֹתוֹ עוֹף
 הַשָּׁמַיִם, וּמַעְמִיד אוֹתוֹ לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא.

וְחַבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, עַל חֲטֵא הַבָּשָׂר. מֵאֵי
 טַעֲמָא. מִפְּנֵי שְׂכַל אָדָם שְׂיִישׁ לוֹ בְּרִית
 קָדֶשׁ, אֵין יְכוּלִים אוֹתָם הַשּׁוֹלְטִים בְּגִיהָנָם לְהַכְנִיסוֹ
 שָׁם. וּבִלְבָד שְׂיִשְׁמֹר אוֹתוֹ. וְאִם לֹא שָׁמַר אוֹתוֹ,
 מַעֲבִירִים מִמֶּנּוּ, וּמַשְׁחִיתִים וּמַחֲבָלִים אוֹתוֹ. שְׂזָהוּ
 מַעֲשֵׂה יָדָיו שֶׁל אָדָם. וְאַחַר כֵּן מַכְנִיסִים אוֹתוֹ
 בְּגִיהָנָם, וְאֵין לָהֶם עַל מַה שְׂיִסְמְכוּ. הַשְׂתָּא בְּרִי,
 חַי זְהִיר בְּכָבוֹד חֲבִירָךְ יוֹתֵר מִגּוֹפְךָ.

פְּתַח רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְאָמַר, (תהלים פד ד) גַּם צְפוֹר
 מִצָּאָה בַּיִת וְדָרוֹר כֵּן לָהּ אֲשֶׁר שָׂתָה
 אֶפְרַחֶיהָ אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ ה' צְבָאוֹת מִלְכֵי וְאֱלֹהֵי.
 גַּם צְפוֹר, תִּמְן תִּנְיָנוּ, עֶבֶד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּאַרְעָא, אֶתְרִין וְדוֹכְתִין קְדִישִׁין, עֵילְאִין יִתִיר
 מִשְׁאָר דְּדוֹכְתֵי יִשׁוּבָא.

 לשון הקודש

בכבוד חברך יותר מגופך.

פְּתַח רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְאָמַר, (תהלים פד) גַּם צְפוֹר
 מִצָּאָה בַּיִת וְדָרוֹר כֵּן לָהּ אֲשֶׁר שָׂתָה
 אֶפְרַחֶיהָ אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ ה' צְבָאוֹת מִלְכֵי וְאֱלֹהֵי.
 גַּם צְפוֹר – שָׁם שְׂנִינּוּ, עָשָׂה
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַרְצֵן אֶתְרִים
 וּמְקוֹמוֹת קְדוּשִׁים יוֹתֵר עֲלִיוֹנִים מִשְׁאָר
 מְקוֹמוֹת הַיִּשׁוּב.

וְחַבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ – עַל חֲטֵא
 הַבָּשָׂר. מַה הַטַּעַם? מִפְּנֵי שְׂכַל אָדָם שְׂיִישׁ
 לוֹ בְּרִית קָדֶשׁ, אֵין יְכוּלִים אוֹתָם
 הַשּׁוֹלְטִים בְּגִיהָנָם לְהַכְנִיסוֹ שָׁם, וּבִלְבָד
 שְׂיִשְׁמֹר אוֹתוֹ. וְאִם לֹא שָׁמַר אוֹתוֹ,
 מַעֲבִירִים מִמֶּנּוּ, וּמַשְׁחִיתִים וּמַחֲבָלִים
 אוֹתוֹ, שְׂזָהוּ מַעֲשֵׂה יָדָיו שֶׁל אָדָם. וְאַחַר
 כֵּן מַכְנִיסִים אוֹתוֹ בְּגִיהָנָם, וְאֵין לָהֶם עַל
 מַה שְׂיִסְמְכוּ. עַכְשָׁו, בְּנֵי, תַהֲוֶה זְהִיר

וּבְלֹא בְגִזְוֹנָא דִּי־עִירָה דְּבַר נָשׁ. דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּרִיר תְּהוּא זְרַעָא, וּמְנַפְצִיָּה, פְּתַאי
 דְּמִבְּרִיר וּמְנַפֵּץ חֲטִיין, תְּבַנָּא לְחוּד, וְקַשׁ לְחוּד, עַד
 דְּבְרִיר חֲטִיין עַל דּוּכְתִּיָּהוּ.

כֶּךְ נִטְל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּלָנָא מִתְּחֹת פּוּרְסִי
 יִקְרִיָּה, וְתֵהוּא תְּלָנָא מִתְּחַמְמָא בְּכַמְה גְּזוּזִין,
 וְאַטִּיל לָהּ בְּגוּ מִיָּא דְּאִיתָתָא. מַחְכָּא, דְּאִתָּתָא לָא
 מִתְּעַבְרָא עַד דְּתוֹשִׁיד מִיָּא, וּבְאִינוּן מִיין אִטִּיל
 דְּכוּרָא תְּלָנָא, דָּא הוּא זְרַעָא דְּאִיהוּ מְחוּבְר פְּחָדָא,
 וְתִיר מִתְּהוּא דְּאִתָּתָא, בְּגִזְוֹנָא דְּתְּלָנָא לְקַבִּיל מִיָּא.
 לְבַתֵּר דְּאַטִּיל לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גּוּ מִיָּא,
 בְּרִיר לִיָּה וְנַפִּיץ לִיָּה, וְעַבְד בְּקַדְמִיתָא
 טִיבּוּרָא, דְּאִיהוּ נְקוּדָה חָדָא מִגּוּ בְּרִירו דְּתְּלָנָא,
 וְתֵהוּא טִיבּוּרָא, אִיהוּ נְקוּדָא דְּצִיּוּן.

לשון הקודש

שְׁתִּשְׁפֹּד מַיִם, וּבְאֹתָם הַמַּיִם מִטִּיל הַזֶּכֶר
 שְׁלֹג, זֶהוּ הַזֶּרַע שֶׁהוּא מִחֶבֶר יְחֵד, יוֹתֵר
 מֵאוֹתוֹ שֶׁל הָאִשָּׁה, כְּמוֹ שֶׁהִשְׁלַג כְּנֶגֶד
 הַמַּיִם.

לְאַחַר שֶׁהִטִּיל אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְתוֹךְ הַמַּיִם, בְּרַר אוֹתוֹ וְנַפֵּץ אוֹתוֹ, וְעָשָׂה
 בְּהִתְחַלָּה טִיבוֹר, שֶׁהִיא נְקוּדָה אַחַת מִתּוֹךְ
 הַבְּחִירָה שֶׁל הַשְּׁלֹג, וְאוֹתוֹ טִיבוֹר הוּא
 נְקוּדָה שֶׁל צִיּוּן.

וְחַבֵּל כְּמוֹ יְצִירַת הָאָדָם. שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בָּחַר אוֹתוֹ הַזֶּרַע וּמְנַפֵּץ אוֹתוֹ, כְּמוֹ
 זֶה שֶׁמִּבְּרִיר וּמְנַפֵּץ חֲטִיִּים, תְּבַנֵּן לְחוּד וְקַשׁ
 לְחוּד, עַד שֶׁמִּבְּרִיר אֶת הַחֲטִיִּים עַל
 מְקוּמָם.

כֶּךְ נִטְל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹג מִתְּחֵת
 כְּפֵסֶא כְּבוֹדוֹ, וְאוֹתוֹ הִשְׁלַג מִתְּחַמְמָא בְּכַמְה
 גְּזוּזִים, וְהִטִּיל אוֹתוֹ בְּתוֹךְ הַמַּיִם שֶׁל
 הָאִשָּׁה. מִכָּאן שֶׁאִשָּׁה לֹא מִתְּעַבְרַת עַד

וּמִתָּמֶן אֶת־פְּשָׁטוֹ אֲרַבַּע חוּטִין, לְאַרְבַּע סְטָרִין
 דְּעֶלְמָא, מְזָרְחָה וּמַעְרָב צָפוֹן וְדָרוֹם.
 מִתְּהוֹא חוּטָא דְּאֶתְמַשְׁךְ מִסְטָרָא דְּמְזָרְחָה, אֶתְעַבִּיד
 מִנִּיה גּוּפָא. שְׂאֲרֵי בְּמְזָרְחָה, וְסִיִּים בְּמַעְרָב. גּוּפָא
 אִיהוּ אֲרַעָא דִּישְׂרָאֵל. אֶתְרִשִׁים בְּאֶתְוִי אֲדַנִּי.
 אֲדוֹן וְרַבּוֹן כָּל עֶלְמָא.

מִתְּהוֹא חוּטָא דְּאֶתְמַשְׁךְ מִסְטָרָא דְּדָרוֹם, דְּאִיהוּ
 בְּרִירוֹ דְּכָל תְּלָגָא וְתוֹקְפִיָּה, אֶתְעַבִּיד
 מִנִּיה דְּרוּעָא יְמִינָא, וְאִיהוּ בְּרִירוֹ דְּעֵינוֹנָא. וְדָא גֵּן
 עֲדָן, דְּעָאל בֵּיה אָדָם הָרָאשׁוֹן, וְאִיהוּ לְעֵינוֹנָא
 דְּנִשְׁמָתִין, וְדָא טָמִיר וְגִנּוּז, יְמִינָא דְּכָל עֶלְמָא.
 מִתְּהוֹא חוּטָא דְּאֶתְמַשְׁךְ מִסְטָרָא דְּצָפוֹן,
 אֶתְעַבִּיד מִנִּיה וְאֶתְבְּרִי דְּרוּעָא שְׂמָאלָא.
 וְדָא גִיְהֵנָם. מִתְּהוֹא פְּסוּלַת דְּתְלָגָא. וְאִיהוּ לְעוֹנָשָׂא
 דְּנִשְׁמָתִין דְּחִיבָא.

 לשון הקודש

שהוא הברור של כל השלג ותקפו, ממנו
 נעשתה זרוע ימין, והוא בחירת הענג.
 וזה גן עדן שנכנס בו אדם הראשון, והוא
 לענג הנשמות, וזה טמיר וגנוז, הימין של
 כל העולם.

מאותו החוט שנמשך מצד הצפון,
 ממנו נעשית ונבראת זרוע שמאל. וזה
 הגיהנם. מאותה פסלת של השלג. והוא

ומשם התפשטו ארבעה חוטים
 לארבעה צדדים של העולם – מזרח
 ומערב צפון ודרום. מאותו החוט
 שנמשך מצד המזרח, ממנו נעשה גוף.
 מתחיל במזרח, ומסים במערב. הגוף
 הוא ארץ ישראל. נרשם באותיות
 אדנ"י. אדון ורבון כל העולם.
 מאותו החוט שנמשך מצד הדרום,

רִישָׁא אִיהוּ בְשִׁמְיָא אֶתְתַּקֵּן. וְהוּה עֲלֵמָא בְּלֵא
 רִישָׁא, עַד דְּאֶתְבְּנֵי בֵּי מִקְדָּשָׁא. כִּד
 אִיתְקַם מִשְׁכַּנָּא, אִיתְקַם רִישָׁא.

פּוֹמָא דְּכָל עֲלֵמָא דְּאֶתְתַּקֵּן בְּרִישָׁא, סִינֵי. וְהוּא
 רְשִׁים הָאֵי פּוֹמָא גּוּ מִיָּא, מִבְּרִירו
 דְּתִלְגָּא. יִרְכִּין וְכָל שְׂאֵר אֵיבָרִים, בְּכָל שְׂאֵר אֶרְעָא.
וּכְשָׁם שְׁהֲאֵשָׁה יֵשׁ לָהּ צִירִים וְחֻבְלִים בְּשַׁעַת
 הַלִּידָה. כֵּן כְּשֶׁבִקֵּשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְהוֹצִיא הָאָרֶץ לְאוּר הָעוֹלָם, הָיוּ הַמַּיִם עוֹלִים
 וְיוֹרְדִים, (תהלים קד ח) יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעוֹת. מָה עָשָׂה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הוֹצִיא מִן הַקְּרַקַּע רְעָמִים
 וְזוּעוֹת, וְנָסוּ הַמַּיִם. הֵדָא הוּא דְכִתְיֵב, (שם קד ז) מִן
 גְּעַרְתָּךְ יְנוֹסוּן מִן קוֹל רַעְמָךְ יַחַפְזוּן. וְיִצְאָה הָאָרֶץ.
 וְנִשְׂאָרָה גְמוּזָה מְלוּכְלָקֶת, כִּי לֵד הִזְה, שְׁיִוְצָא, גְמוּזָה
 כַּמֵּת, וּמְלוּכְלָקֶת מִהַלִּידָה.

לשון הקודש

וּכְשָׁם שְׁהֲאֵשָׁה יֵשׁ צִירִים וְחֻבְלִים
 בְּשַׁעַת הַלִּידָה, כֵּן כְּשֶׁבִקֵּשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְהוֹצִיא הָאָרֶץ לְאוּר הָעוֹלָם, הָיוּ
 הַמַּיִם עוֹלִים וְיוֹרְדִים, יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ
 בְּקַעוֹת. מָה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?
 הוֹצִיא מִן הַקְּרַקַּע רְעָמִים וְזוּעוֹת, וְנָסוּ
 הַמַּיִם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (תהלים קד) מִן גְּעַרְתָּךְ
 יְנוֹסוּן מִן קוֹל רַעְמָךְ יַחַפְזוּן. וְיִצְאָה

לַעֲנֵשׁ שֶׁל הַגְּשָׁמוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים.
הָרֵאשׁ נִתְתַּקֵּן בְּשָׁמִים. וְהִיָּה הָעוֹלָם בְּלֵי
 רֵאשׁ, עַד שֶׁנִּבְנְהוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. בְּשֶׁהוּקַם
 הַמִּשְׁכָּן, הוּקַם בְּרֵאשׁ.
הַפָּה שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, שְׁהֲתַתַּקֵּן בְּרֵאשׁ,
 סִינֵי. וְהוּא רְשָׁם אֶת הַפָּה הַזֶּה תוֹךְ
 הַמַּיִם, מִהַבְּרוּר שֶׁל הַשָּׁלֵג. הַיִּרְכִּים וְכָל
 שְׂאֵר הָאֵיבָרִים, בְּכָל שְׂאֵר הָאָרֶץ.

וּבָשֵׁם שִׁמְפַעֲפְעִין אֶת הַיֹּלֵד עַד שְׂיִתְעוֹרֵר,
 וְנוֹתְנִים אֵשׁ וְנֵר לְגַבּוֹ, לְחַמְמוֹ, וּמְרָאָה
 לְהָאִיר. כִּךָּ עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֶרֶץ,
 בְּשִׁינְעָאָה מִתּוֹךְ הַמַּיִם. וְכוּלָּא בְּחַד קָרָא, הִדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב, (שם עז יט) קוֹל רַעְמֻךְ בַּגְּלִגְלֵי הַאִירוֹ בְּרָקִים
 תִּבְלֵל מִיַּד רִגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאֶרֶץ.

עַד כָּאֵן נִסְתַּם הַפֶּה, עַד שֶׁבָּאוּ יִשְׂרָאֵל, וְהִפָּה
 נִפְתַּח בְּרֵאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם, וְזֶה סִינֵי שֶׁנִּתְּנָה בּוֹ
 הַתּוֹרָה, וְשֵׁם נִתְּתֵקֵן הַדְּבֹר.

וּבְשִׁנְכַנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ, נִסְתַּם הַפֶּתוּחַ. וְנִפְתַּח
 הַפֶּתוּחַ. נִסְתַּם הַפֶּה, שְׁלֵא הָיָה בּוֹ
 הַדְּבִיבּוֹר, (מִשְׁנִסְתַּלֵּק מִשָּׁה). הִפְךָ מִן הָאָדָם. נִפְתַּח הַטַּבּוֹר,
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וּמִשָּׁם אוֹכַל מֶה שְׂאֵמוֹ אוֹכְלֵת,
 וְשׁוֹתָה מִמֶּה שְׂאֵמוֹ שׁוֹתָה. וְכֹל הָעוֹלָם נִזּוֹן
 מִתְּמַצִּית אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

 לשון הקודש

רִגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאֶרֶץ.
 עַד כָּאֵן נִסְתַּם הַפֶּה, עַד שֶׁבָּאוּ יִשְׂרָאֵל,
 וְהִפָּה נִפְתַּח בְּרֵאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם, וְזֶה סִינֵי
 שֶׁנִּתְּנָה בּוֹ הַתּוֹרָה, וְשֵׁם נִתְּתֵקֵן הַדְּבֹר.
 וּבְשִׁנְכַנְסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, נִסְתַּם
 הַפֶּתוּחַ, וְנִפְתַּח הַפֶּתוּחַ. נִסְתַּם הַפֶּה –
 שְׁלֵא הָיָה בּוֹ הַדְּבִיבּוֹר (מִשְׁנִסְתַּלֵּק מִשָּׁה). הִפְךָ מִן
 הָאָדָם. נִפְתַּח הַטַּבּוֹר – בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

הָאֶרֶץ, וְנִשְׂאָרָה נְמוּכָה וּמְלַכְלַכֵּת, בְּיֹלֵד
 הַזֶּה שִׁינְעָאָה נְמוּךְ כַּמַּת וּמְלַכְלַךְ מִהֲלָדָה.
 וּבָשֵׁם שִׁמְפַעֲפְעִין אֶת הַיֹּלֵד עַד
 שְׂיִתְעוֹרֵר, וְנוֹתְנִים אֵשׁ וְנֵר לְגַבּוֹ לְחַמְמוֹ,
 וּמְרָאָה לְהָאִיר – כִּךָּ עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּאֶרֶץ, בְּשִׁינְעָאָה מִתּוֹךְ הַמַּיִם. וְהַכֹּל
 בְּפִסּוּק אֶחָד. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (שם עז) קוֹל
 רַעְמֻךְ בַּגְּלִגְלֵי הַאִירוֹ בְּרָקִים תִּבְלֵל, מִיַּד –

וּבְגִין כֶּךָ, הִוְכַתִּין וְאַתְרִין אִינוּן בְּעֶלְמָא, בְּשִׁבְחָא
 אֵלִין עַל אֵלִין. גַּן עֵדֶן דְּאִיהוּ דְּרוּעָא יְמִינָא
 דְּכָל עֶלְמָא, אֵית בֵּיה דְּהוּכְתִין וְאַתְרִין, לְשִׁבְחָא
 אֵלִין עַל אֵלִין, וְתַמָּן הוּא עֵץ הַחַיִּים וְעֵץ הַדַּעַת
 טוֹב וְרַע.

וּבְחֵד הִיכְלָא מִינְיָהוּ, אֵית אַתְר טָמִיר וְגַנְזִי
 מְכּוּלָּא, וְלִית מָאן דְּיַדְע בְּהָהוּא אַתְר, פֶּר
 חַד צְפוּר, דְּאָתִי בְּכָל יוֹמָא תְּלַת זְמַנִּין, וּמְצַפְצַפָּא
 בְּגוּ אֵילָנִי דְּגִנְתָּא, (וְאָמַר גַּם צְפוּר וְגו').

וּבְהָהוּא צְפוּר יִדְעִין נְשֻׁמְתִין סִמְנִיָּהוּ, בְּזִימְנָא
 דְּאוּדָן וּמְשַׁבְּחִין, וּבְזִימְנָא דְּמִשְׁתַּדְּלִין
 בְּחֻכְמָתָא לְמַנְדַּע, וְהָהוּא צְפוּר עָאֵל בְּהָהוּא
 הִיכְלָא, וְאִיטְמַר וְאִגְנִיז וְלֹא יִדְעַ. וְדָרוּר, דָּא הִיא
 נְשֻׁמְתָא קַדִּישָׁא, דְּסֻלְקָא לְעֵילָא וְהִיא בֵּת חוּרִין.

לשון הקודש

פֶּרַט לְצְפוּר אַחַת, שְׁבָחָא בְּכָל יוֹם שְׁלֵשׁ
 פְּעָמִים וּמְצַפְצַפַּת בְּתוֹךְ עֵצֵי הַגֶּן (וְאָמַרְתָּ גַם
 צְפוּר וְגו').

וּבְאֹתָהּ הַצְפוּר יוֹדְעוֹת הַנְּשֻׁמּוֹת אֵת
 סִמְנֵיהוּ, בְּזִמְן שְׂמֹדוֹת וּמְשַׁבְּחוֹת, וּבְזִמְן
 שְׂמִשְׁתַּדְּלוֹת לְדַעַת בְּחֻכְמָה. וְאֹתָהּ
 הַצְפוּר נִכְנָסַת לְאוֹתוֹ הִיכָל, וְנִטְמָנַת
 וְנִגְנָזַת וְלֹא נוֹדְעַת. וְדָרוּר – זוּ הַנְּשֻׁמָּה
 הַקְדוּשָׁה, שְׁעוּלָה לְמַעְלָה, וְהִיא בֵּת
 חוּרִין.

וּמִשָּׁם אוֹכֵל מַה שְּׂאֵמוֹ אוֹכְלַת, וְשׁוֹתָהּ
 מִמַּה שְּׂאֵמוֹ שׁוֹתָהּ. וְכָל הָעוֹלָם גִּזוּן
 מִתְמַצִּית אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וּמִשׁוּם כֶּךָ, מְקוּמוֹת וְאַתְרִים הֵם
 בְּעוֹלָם, בְּשִׁבְחַת שְׁלֵשׁ אֱלֹהִים עַל אֱלֹהֵי גַן הָעֵדֶן,
 שֶׁהוּא זְרוּעַ הַיְמִינִין שְׁלֵשׁ כָּל הָעוֹלָם, יֵשׁ בּוֹ
 מְקוּמוֹת וְאַתְרִים לְשִׁבְחַת אֱלֹהִים עַל אֱלֹהֵי
 וְשֵׁם הוּא עֵץ הַחַיִּים, וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע.
 וּבְהִיכָל אַחַד מֵהֶם יֵשׁ מְקוֹם טָמִיר וְגַנְזִי
 מִן הַכָּל, וְאִין מִי שְׂמַכִּיר אֵת אוֹתוֹ מְקוֹם